

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.262 van 29 juni 2011
in de zaak A. 195.783/X-14.533.**

In zake : de n.v. LUKOIL BELGIUM
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Malliën
 kantoor houdend te 2000 ANTWERPEN
 Meir 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dany Socquet
 kantoor houdend te 3080 TERVUREN
 Merenstraat 28
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de stad LEUVEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bert Beelen
 kantoor houdend te 3000 LEUVEN
 Justus Lipsiusstraat 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen :

1. de c.v.b.a. ERTZBERG
2. de n.v. EBERG
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter Luypaers en Hans-Kristof Carême
 kantoor houdend te 3001 HEVERLEE
 Industrieweg 4, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 maart 2010, strekt tot de
nietigverklaring van:

- a) het besluit van 12 november 2009 van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “GGR-L5 Vaartkom Oost” van de stad Leuven, bestaande uit een plan van bestaande toestand, een grafisch plan, stedenbouwkundige voorschriften en een toelichtingsnota, en
- b) het besluit van 28 september 2009 van de gemeenteraad van de stad Leuven houdende definitieve vaststelling van het voormelde gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partijen hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 23 maart 2011.

Auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen en de tussenkomende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 juni 2011.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Natasja De Splenter, die loco advocaat Pascal Malliën verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Dany Socquet, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Johan Vanstipelen, die loco advocaat Bert

Beelen verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Hans-Kristof Carême, die verschijnt voor de tussenkomenende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende partij baat een benzinestation uit te Leuven, Vaartkom 34, op een perceel kadastraal bekend sectie A, nr. 149/k.

Daarnaast is de verzoekende partij sinds 13 augustus 2009 eigenaar van het aanpalende perceel, kadastraal bekend sectie A, nr. 149/03, met een oppervlakte van 46 ca.

4. Het betrokken benzinestation is, overeenkomstig de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan Leuven gelegen in een gebied voor stedelijke ontwikkeling. Het maakt tevens deel uit van het bij ministerieel besluit van 5 mei 2000 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg “Vaartkom”.

5. De bindende bepalingen van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (hierna: GRS) van de stad Leuven schrijven voor dat de stad “een gebiedsgericht RUP Vaartkom op(maakt) voor de gedeeltelijke herziening van de huidige BPA’s, waarin onder meer de randvoorwaarden voor de ontwikkeling van diverse sites worden vastgelegd”.

6. Ter uitvoering van die bindende bepaling wordt besloten tot de opmaak van vier gebiedsgerichte gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen

(hierna: GRUP's), met name "GGR-L4 Vaartkom Noord", "GGR-L5 Vaartkom Oost", "GGR-L6 Vaartkom Zuid" en "GGR-L7 Vaartkom West".

Het benzinestation en het stuk grond van de verzoekende partij situeren zich binnen het plangebied van het GRUP "GGR-L5 Vaartkom Oost".

7. Over de voorontwerpen van de voormelde GRUP's wordt een plan-MER opgesteld, dat op 8 oktober 2008 wordt goedgekeurd door de dienst MER van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse overheid.

Diezelfde dag wordt de plenaire vergadering over de voorontwerpen gehouden.

8. Op 16 december 2008 stelt de gemeenteraad "het ontwerp van gemeentelijk gebiedsgericht ruimtelijk uitvoeringsplan GGR-L5 'Vaartkom Oost', bestaande uit een toelichtingsnota met figurenbundel, een plan bestaande toestand, een grafisch plan en stedenbouwkundige voorschriften" voorlopig vast.

9. Een openbaar onderzoek wordt gehouden van 12 januari 2009 tot en met 13 maart 2009.

Op 16 maart 2009 dient de raadsman van de verzoekende partij een bezwaarschrift in namens de verzoekende partij. Dit bezwaarschrift krijgt het volgnummer 2009/038 toegekend.

10. Op 2 juni 2009 bespreekt de GECORO van de stad Leuven onder meer het ontwerp RUP "GGR-L5 Vaartkom Oost", met de daaromtrent uitgebrachte adviezen en de resultaten van het openbaar onderzoek.

In verband met het openbaar onderzoek wordt in het advies van de GECORO het volgende vermeld:

"Naar aanleiding van het openbaar onderzoek heeft de GECORO 36 bezwaarschriften en twee adviezen ontvangen. De bezwaarschriften vanaf nummer 2009/036 werden ontvangen op de eerste werkdag na de beëindiging van het openbaar onderzoek en worden behandeld als geldig bezwaarschrift. Voor de rest zijn er geen problemen met de ontvankelijkheid".

11. Op 29 juni 2009 beslist de gemeenteraad om de termijn waarbinnen het GRUP “GGR-L5 Vaartkom Oost” definitief moet worden vastgesteld, met een termijn van zestig dagen te verlengen.

12. Bij het tweede bestreden besluit van 28 september 2009 stelt de gemeenteraad “(h)et gemeentelijk gebiedsgericht ruimtelijk uitvoeringsplan GGR-L5 ‘Vaartkom Oost’, bestaande uit een plan bestaande toestand, een grafisch plan, een toelichtingsnota en stedenbouwkundige voorschriften”, definitief vast.

In de toelichtingsnota wordt onder “Beschrijving van het plangebied” het volgende gesteld:

“De Vaartkom is gedurende de afgelopen tweehonderdvijftig jaar een belangrijke factor geweest in de economische ontwikkeling en de welvaart van Leuven. Als eindpunt van het kanaal Leuven-Dijle was het voor lange tijd het belangrijkste overslagpunt in de goederenverkeer. Rondom de Vaartkom groeide een belangrijk industrieel patrimonium.

Onder meer door de opkomst van het wegtransport trokken de meeste industriële activiteiten in de laatste decennia uit de Vaartkom weg. Daarmee beschikt Leuven vandaag over een enorm vacant gebied, vlakbij het centrum: de Vaartkom ligt op nauwelijks 900 meter van de Grote Markt. Met het sluiten van de ring is de Vaartkom ook in de perceptie een onderdeel van de binnenstad geworden.

Door zijn ligging aan de Leuvense ring is de Vaartkom goed ontsloten voor wegverkeer. Recent werd de omgeving van het Leuvense station, op 1.100 meter van de Vaartkom, bovendien uitgebouwd tot één van de belangrijkste multimodale knooppunten in Vlaanderen.

Het gebied komt omwille van de beschikbare ruimte en zijn strategische ligging in aanmerking voor de realisatie van een gemengd stedelijk programma. De aanwezigheid van het water, de rijke geschiedenis en het aanwezige patrimonium bieden een unieke context voor de herontwikkeling”.

Het benzinstation en het perceel van de verzoekende partij worden opgenomen in de “zone voor gemengde bestemming G9 ‘Molens van Orshoven’”.

De stedenbouwkundige voorschriften bepalen voor deze zone onder meer het volgende:

“2.6.1. Bestemming

Toegelaten hoofdbestemmingen:

- Cultuur
- Gemeenschapsvoorzieningen
- Wonen en kantoren: enkel in het bestaande volume palend aan de Vaartkom (zone OW)

Nevenbestemmingen zijn toegelaten indien verenigbaar met de hoofdbestemming en de bestaande omgeving en indien minstens één hoofdbestemming is gerealiseerd, met een beperking tot 50% van de totale vloeroppervlakte.

(...)

2.6.2. Bebouwing

a. Bouwvolume

Het complex van de Molens Van Orshoven is beschermd als monument.

Het gebouw met de beschermde gevel langs de oostzijde van de binnenkoer wordt aanvullend geselecteerd als te behouden gebouw.

De beschermde en te behouden gebouwen zijn aangeduid op het grafisch plan.

De andere bestaande gebouwen binnen de zone (metalen siloconstructie aan het eind van de Stapelhuisstraat, benzinestation, teruggetrokken kantoorgebouw met achtergelegen loods langs de Stapelhuisstraat) zijn te verwijderen gebouwen en moeten bij herontwikkeling van de site worden afgebroken.

- maximale bovengrondse bruto vloeroppervlakte voor bijkomende nieuwbouw: 1.000 m²
- maximale V/T index: 1,60
- maximale bebouwingscoëfficiënt BC: 60%

Nieuwe bebouwing op de site is enkel mogelijk ten behoeve van het behoud, de herstructurering of de uitbreiding van het culturele programma in de brede zin, met inbegrip van alle aanhorige functies (onthaal- en circulatieruimte; technieken, berging en sanitair; kantoor; les- en repetitieruimten; foyer en horeca,...) die deel uitmaken van de totale exploitatie als culturele infrastructuur.

(...)”.

13. Bij het eerste bestreden besluit van 12 november 2009 keurt de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant het voormelde GRUP goed.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Met betrekking tot de tijdigheid van het beroep

14.1. De eerste verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord het volgende op:

“1. Aangezien de verzoekende partij in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing van de deputatie van Vlaams-Brabant van 12 november 2009 ingevolge publicatie in het Belgisch Staatsblad van 7 januari 2010.

Dat in de mate het verzoekschrift tot nietigverklaring effectief per aangetekende zending aan uw Raad werd verstuurd op 8 maart 2010 het verzoekschrift ontvankelijk *ratione temporis* kan worden verklaard.

Dat uit de gedeeltelijke stempel op het verzoekschrift echter blijkt dat het document slechts is toegekomen op 10 maart 2010 ter griffie van de Raad van State, dat aldus dient te worden nagekeken of het verzoekschrift wel degelijk per beveiligde zending werd verstuurd op 8 maart 2010”.

14.2. Uit de poststempel blijkt dat het verzoekschrift per aangetekende zending aan de Raad van State werd toegezonden op maandag 8 maart 2010.

B. Met betrekking tot het belang van de verzoekende partij

15.1. De tweede verwerende partij en de tussenkomende partijen werpen op dat de grieven van de verzoekende partij tegen het betrokken GRUP beperkt blijven tot de onmogelijkheid om het benzinestation aan de Vaartkom nog verder uit te baten, zodat zij slechts belang heeft bij de nietigverklaring van het betrokken GRUP voor wat betreft de percelen waarop het benzinestation gevestigd is.

15.2. Het wordt niet betwist dat het benzinestation dat door de verzoekende partij wordt geëxploiteerd, gelegen is binnen de grenzen van het betrokken GRUP, wat in beginsel reeds volstaat opdat de verzoekende partij zou doen blijken van het rechtens vereiste belang.

De vraag van de tweede verwerende en de tussenkomende partijen betreft de gevolgen die aan een eventuele nietigverklaring dienen te worden verbonden, met name de vraag om, gelet op het belang van de verzoekende partij, slechts tot een gedeeltelijke nietigverklaring te besluiten. Aangezien, zoals hierna zal blijken, besloten wordt tot de verwerping van het beroep, bestaat er geen noodzaak te onderzoeken of, in geval van vernietiging, tot een gedeeltelijke vernietiging zou dienen te worden besloten.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

16. De verzoekende partij leidt een eerste middel af uit de “schending van art. 16 van de Gw. juncto de wetten van 17 april 1835 en 26 juli 1962, in het bijzonder art. 1 met betrekking tot (...) onteigeningen ten algemenen nutte en art. 2.2.3 §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening”. In dit middel doet de verzoekende partij gelden dat artikel 2.6.2.a van de stedenbouwkundige voorschriften van het bestreden GRUP, in zoverre het bepaalt dat het benzinestation bij herontwikkeling van de site dient afgebroken te worden, verder gaat dan een eigendomsbeperking of een bouwverbod zoals bepaald in artikel 2.2.3, §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, dat het door dit voorschrift niet meer mogelijk is om een nieuwe milieuvergunning te bekomen om het brandstoffenstation verder uit te baten, dat ze “(i)n de praktijk (...) haar brandstoffenstation na 2011 (zal) dienen af te breken, wat aanschouwd kan worden als een volledige en definitieve ontneming van haar eigendomsrecht”, dat de opgelegde eigendomsbeperking zo verreikend is dat ze aanzien kan worden als een “verkapte onteigening” waarmee de tweede verwerende partij de onteigeningswetgeving tracht te omzeilen en dat deze “de facto onteigening” zonder vergoeding een schending uitmaakt van artikel 16 van de grondwet en tevens in strijd is met de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemene nutte en de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte.

17. In haar memorie van antwoord werpt de tweede verwerende partij onder meer op dat “er slechts sprake (kan) zijn van onteigening indien men ook bezitter is van een eigendomsrecht, wat in casu niet het geval is voor verzoekende partij opzichtsens het benzinestation dat zij uitbaa(t)”, en wijst erop dat de verzoekende partij slechts eigenaar is van “een zeer klein perceeltje van

nauwelijks 3 meter breed, dat op zich onbebouwbaar is en waarop ook de constructie van het brandstoffenstation niet gebouwd is”.

18. In haar memorie van wederantwoord preciseert de verzoekende partij dat uit het besluit van 1 april 2010 van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende hernieuwing van de milieuvergunning voor het benzinestation blijkt dat wanneer deze milieuvergunning ten einde zal lopen, een hernieuwing zal worden geweigerd op basis van het betrokken bestemmingsvoorschrift en dat dit niet te wijten is aan de bestemmingswijziging op zich, nu de uitbating van een benzinestation volgens de verzoekende partij onder de nieuwe bestemming nog steeds mogelijk is, maar wel aan de omstandigheid dat in het betrokken stedenbouwkundig voorschrift duidelijk wordt gesteld dat het benzinestation bij herontwikkeling dient afgebroken te worden. Verder doet de verzoekende partij gelden dat “(t)weede verwerende partij (...) uit het oog (verliest) dat verzoekster titularis (is) van een handelshuurovereenkomst voor het benzinestation en dat (de) aangekochte grond dient om het station te optimaliseren” zodat zij door het betrokken stedenbouwkundig voorschrift “zowel (wordt) aangetast in haar gebruiksrecht van het station als in haar eigendomsrecht”.

Beoordeling

19. Het door de verzoekende partij geviseerde stedenbouwkundig voorschrift heeft niet tot gevolg dat zij uit haar eigendomsrechten op het perceel kadastraal bekend sectie A, nr. 149/03 wordt ontzet, noch dat zij ertoe wordt verplicht om tot eigendomsoverdracht over te gaan. Aangezien er aldus geen sprake is van ontzetting uit de eigendom overeenkomstig artikel 16 van de Grondwet, kan dit artikel niet dienstig worden aangevoerd ten aanzien van het voormelde perceel. Evenmin kan het worden aangevoerd ten aanzien van het voorschrift om het benzinestation af te breken, alleen al omdat, zoals de verzoekende partij niet ontkent, zij geen eigendomsrechten op het af te breken benzinestation bezit. De opmerking van de verzoekende partij dat zij “titularis (is) van een handelshuurovereenkomst voor het benzinestation en dat (de)

aangekochte grond dient om het station te optimaliseren” doet aan de voormelde vaststelling geen afbreuk. Bijgevolg kan enkel worden vastgesteld dat het geviseerde stedenbouwkundig voorschrift niet verhindert dat de verzoekende partij eigenaar van haar perceel blijft, en dat zij er overeenkomstig de geldende voorschriften gebruik zal van kunnen maken, evenwel met die beperking dat het gebruik in functie van de optimalisatie van het station in de toekomst gestaakt zal moeten worden. Deze beperkingen die de verzoekende partij ondergaat voor wat betreft het gebruik van haar eigendom vallen niet onder het toepassingsgebied van artikel 16 van de Grondwet, dat enkel toepasselijk is op een gedwongen eigendomsoverdracht en niet op de reglementering van het gebruik van de eigendom. Om dezelfde reden is geen sprake van een schending van de aangehaalde wetsbepalingen.

De stellingname van verzoekster dat het stedenbouwkundig voorschrift de toekomstige exploitatie van het brandstoffenstation verhindert, en het haar onmogelijk maakt om nog een milieuvergunning te bekomen in functie van de exploitatie, heeft niet tot gevolg dat dit in strijd komt met het ingeroepen artikel 2.2.3, §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De in de Codex opgenomen regeling met betrekking tot ruimtelijke planning maakt het immers mogelijk om door middel van bestemmingsvoorschriften onder meer bepaalde activiteiten in bepaalde gebieden uit te sluiten en kan daarbij ook voorzien in een aflopende regeling. De verzoekende partij slaagt er met haar uiteenzetting niet in aan te tonen dat er, ten aanzien van haar eigendom, eigendomsbeperkingen worden opgelegd die in strijd komen met het ingeroepen artikel 2.2.3, §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

20. De verzoekende partij leidt een tweede middel af uit de “schending van art. 7.7.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in samenhang met de artt. 2.2.1. t/m 2.2.5. en artt. 2.2.13 t/m 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening”.

Ze licht dit middel als volgt toe:

“Terwijl artikel 7.7.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat ‘behoudens andersluidende bepalingen, de regelingen van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings- vergunningen- en handhavingsbeleid onmiddellijke werking hebben’.

Voor het vaststellen van GRUP werden er geen overgangsbepalingen in de Vlaamse Codex voor Ruimtelijke Ordening voorzien. Dit betekent dus dat de artikelen 2.2.1 tot en met 2.2.5 en artikelen 2.2.13 tot en met 2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van toepassing waren op de definitieve vaststelling van de GRUP ‘GGR-L5 Vaartkom Oost’.

Doordat de gemeenteraad in haar besluit van 28 september 2009 het GRUP Vaartkom Oost vaststelt op basis van het DRO wat niet mogelijk was aangezien de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening op 1 september 2009 van toepassing was”.

Beoordeling

21. Met de eenvoudige vermelding dat “de gemeenteraad (...) het GRUP Vaartkom Oost vaststelt op basis van het DRO” toont de verzoekende partij niet aan dat het GRUP niet geldig, en in strijd met de toepasselijke bepalingen, is tot stand gekomen. De verzoekende partij had minstens dienen aan te geven in welke zin zij de aangevoerde bepalingen uit de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening geschonden acht. De vermeldingen in de aanhef van het vaststellingsbesluit kunnen alleszins niet volstaan om tot een onwettige besluitvormingsprocedure te besluiten.

Het tweede middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

22. De verzoekende partij put een derde middel uit de “schending van art. 19 §2 Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening (...) een schending van art. 2.1.2 §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening”.

In het middel voert de verzoekende partij aan dat artikel 3.3.6 van het GRS van de stad Leuven bepaalt dat voor de Vaartkom een gebiedsgericht ruimtelijk uitvoeringsplan wordt opgemaakt waarbij de Vaartkom geselecteerd wordt als “grootschalige detailhandelszone”, dat “in de toelichtingsnota en de stedenbouwkundige voorschriften van de GRUP Vaartkom Oost (...) enkel aangetoond (wordt) dat het gebied geselecteerd is als multifunctionele ontwikkelingspool”, dat het bestreden GRUP “de Vaartkom (...) niet selecteert als grootschalige detailhandelszone” en er geen grootschalige detailhandelszaken worden toegelaten, dat “noch de provincie Vlaams-Brabant, noch de stad Leuven (...) nagegaan (hebben) of er wel afgeweken kon worden van de bindende bepalingen van het RSL” en dat “(d)e stad Leuven (...) gebonden (is) aan haar eigen Ruimtelijk Structuurplan en (...) hier noch gemotiveerd, noch ongemotiveerd (kan) van afwijken”.

In de memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij hieraan nog toe dat de omstandigheid dat de stad Leuven vier verschillende GRUP's voor de Vaartkom heeft opgesteld en goedgekeurd, in strijd is met artikel 3.3.6 van het RSP van de stad Leuven dat bepaalt dat voor de Vaartkom “een gebiedsgericht RUP Vaartkom” wordt opgemaakt.

Beoordeling

23. In de bindende bepalingen van het RSP van de stad Leuven wordt de Vaartkom naast “grootschalige detailhandelszone”, ook als “multifunctionele ontwikkelingspool” geselecteerd. Dit wordt ook aangegeven in de toelichtingsnota bij het bestreden GRUP, waarin onder meer het volgende wordt gesteld:

“De stad ijvert dus voor de herontwikkeling van de Vaartkom, naast woonontwikkelingsgebied, ook als economisch gebied. In het RSL worden ten behoeve van de economische en centrumstructuur de volgende selecties gemaakt:

- In functie van de economische en centrumstructuur van Leuven wordt de Vaartkom in het RSL geselecteerd als ‘multifunctionele ontwikkelingspool’ (MO1).
- Binnen de economische en centrumstructuur van Leuven wordt de Vaartkom geselecteerd als ‘grootschalige detailhandelzone’ (D1).

Als perspectief voor de Vaartkom wordt gesteld: ‘De Vaartkom wordt als subcentrum – complementair aan het stadscentrum – met een mix van handel, diensten, recreatie, kantoren en wonen. De inplanting van grootschalige detailhandelszaken behoort eveneens tot de mogelijkheden. (...)’.

Het RSP van de stad Leuven definieert de begrippen “grootschalige detailhandel” en “grootschalige detailhandelszone” als volgt:

“Grootschalige detailhandel: verkoop aan particulieren van goederen in kleine hoeveelheden maar op grote verkoopsoppervlakten. Hiertoe behoren zowel supermarkten als grote meubelzaken.

Grootschalige detailhandelszone: een gebied waar grootschalige detailhandelszaken zich kunnen vestigen, mits ze voldoen aan de stedenbouwkundige randvoorwaarden die voor dat gebied zijn uitgewerkt. (...)”.

Nog daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij niet aangeeft dat het door haar uitgebate benzinestation kan worden aangemerkt als een “grootschalige detailhandel”, wat nochtans noodzakelijk is opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij het middel, dient alleszins te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met haar betoog niet aannemelijk maakt dat de Vaartkom, naast “multifunctionele ontwikkelingspool”, niet als “grootschalige detailhandelszone” zou worden geselecteerd, zeker nu de verzoekende partij uit het oog lijkt te verliezen dat de door haar aangehaalde bindende bepalingen van het RSP aanleiding hebben gegeven tot de opmaak van vier gebiedsgerichte GRUP’s, waarvan het bestreden GRUP slechts één is. In zoverre de verzoekende partij voor het eerst in haar memorie van wederantwoord stelt dat de omstandigheid dat de stad Leuven vier verschillende GRUP’s voor de Vaartkom heeft opgesteld, tevens in strijd is met de bindende bepalingen van het RSP, geeft ze op onontvankelijke wijze een nieuwe grondslag aan haar middel.

Het derde middel is ongegrond.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

24. De verzoekende partij leidt een vierde middel af uit de “schending van art. 49 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening (...) en schending van art. 2.2.14§5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, juncto schending van artt. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder het redelijkheidsbeginsel”.

In het middel doet de verzoekende partij vooreerst gelden dat het advies van de GECORO “weliswaar werd vastgesteld op 2 juni 2009” maar “toch laattijdig (is) meegedeeld”, nu “(b)ij het meedelen van het advies op 28 augustus 2009 (...) de 90 dagen na het einde van het openbaar onderzoek (...) (immers waren) verstreken”. Vervolgens voert de verzoekende partij aan dat haar bezwaren “zeker niet op afdoende inhoudelijke wijze” werden beantwoord waardoor de materiële en de formele motiveringsplicht geschonden zijn. Voorts betoogt de verzoekende partij dat er tevens sprake is van schending van het redelijkheidsbeginsel omdat “noch de gemeenteraad noch de bestendige deputatie bij de goedkeuring van het GRUP Vaartkom Oost nagegaan heeft of de GECORO wel al de bezwaren op een inhoudelijke afdoende wijze onderbouwd en gemotiveerd heeft”.

Beoordeling

25. Het advies van de GECORO vermeldt dat “(d)e bezwaarschriften vanaf nummer 2009/036 werden ontvangen op de eerste werkdag na de beëindiging van het openbaar onderzoek en (...) als geldig bezwaarschrift (worden behandeld)”. Hieruit blijkt dat het namens de verzoekende partij ingediende bezwaarschrift, dat het volgnummer 2009/038 kreeg toegekend, werd ingediend nadat de termijn van het openbaar onderzoek reeds was verstreken, hetgeen door de verzoekende partij niet wordt betwist.

Een gebeurlijke nietigverklaring op grond van het middelonderdeel dat stelt dat het bezwaarschrift van de verzoekende partij niet afdoende werd beantwoord, kan de verzoekende partij geen voordeel opleveren, vermits de GECORO er in geval van nietigverklaring op basis van dit middel niet toe verplicht is zich uit te spreken over dit laattijdig en derhalve op een niet-regelmatige wijze ingediend bezwaarschrift. Voorts kan de schending van de modaliteiten inzake de organisatie van het openbaar onderzoek enkel worden ingeroepen door wie aantoont dat hij door de betreffende schending is benadeeld. De verzoekende partij heeft derhalve evenmin belang bij het middelonderdeel waarin aangevoerd wordt dat het advies van de GECORO laattijdig werd “meegedeeld”.

Het vierde middel is onontvankelijk.

E. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

26. In een vijfde middel voert de verzoekende partij de schending aan van “art. 8 van het Vlaams decreet integraal waterbeleid van 18 juli 2003 en artt. 2 en 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstanties en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets, vermeld in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid”.

De verzoekende partij stelt dat in de bestreden besluiten “met betrekking tot de watertoets niets vermeld is”, hoewel “(u)it artikel 4 van het bovenvermelde besluit volgt (...) dat beide besluiten een duidelijk aangegeven onderdeel dienen te bevatten waarin uitspraak wordt gedaan over de verenigbaarheid van het plan met het watersysteem”, dat “geen herstel of compensatie maatregelen opgelegd (worden) wat wettelijk de plicht was van de bestendige deputatie en de gemeenteraad”, dat “(h)et (...) punt 2.4. Watertoets in de toelichtingsnota bij het GRUP (...) niet (voldoet) om tegemoet te komen aan de wettelijke bepalingen”, dat “immers niet (wordt) ingegaan op de

verenigbaarheid van het GRUP Vaartkom Oost met het watersysteem”, dat “(u)it de resultaten van de plan-MER blijkt dat er (...) voor de Vaartkom Oost in de toekomstige situaties de oppervlakten onverharde bodems beduiden(d) zullen toenemen”, dat “(d)e plan-MER (...) zelf maatregelen voor(stelt) om deze effecten te vermijden” en dat “sommige van deze maatregelen (...) door de gemeente niet (worden) weerhouden wat een schending inhoudt van artikel 2 van bovenvermeld besluit”.

Beoordeling

27. Artikel 8, §1 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (hierna: DIWB) luidt als volgt:

“§ 1. De overheid die moet beslissen over een vergunning, plan of programma als vermeld in § 5, draagt er zorg voor, door het weigeren van de vergunning of door goedkeuring te weigeren aan het plan of programma dan wel door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan of programma, dat geen schadelijk effect ontstaat of zoveel mogelijk wordt beperkt en, indien dit niet mogelijk is, dat het schadelijk effect wordt hersteld of, in de gevallen van de vermindering van de infiltratie van hemelwater of de vermindering van ruimte voor het watersysteem, gecompenseerd.

Wanneer een vergunningsplichtige activiteit, een plan of programma, afzonderlijk of in combinatie met een of meerdere bestaande vergunde activiteiten, plannen of programma's, een schadelijk effect veroorzaakt op de kwantitatieve toestand van het grondwater dat niet door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan of programma kan worden voorkomen, kan die vergunning slechts worden gegeven of kan dat plan of programma slechts worden goedgekeurd omwille van dwingende redenen van groot maatschappelijk belang. In dat geval legt de overheid gepaste voorwaarden op om het schadelijke effect zoveel mogelijk te beperken, of indien dit niet mogelijk is, te herstellen of te compenseren (...).”

Artikel 8, § 2 DIWB bepaalt dat de beslissing die de overheid in het kader van artikel 8, § 1 neemt, wordt gemotiveerd, waarbij in elk geval rekening wordt gehouden met de relevante doelstellingen en beginselen van het integraal waterbeleid.

Artikel 8, § 4 DIWB luidt als volgt:

“Voor de vergunningsplichtige activiteit of een plan of programma die zijn onderworpen aan een milieueffectenrapportage geschiedt de analyse en evaluatie van het al dan niet optreden van een schadelijk effect en de op te leggen voorwaarden om dat effect te vermijden, te beperken, te herstellen of te compenseren, in dit rapport”.

Artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets, vermeld in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, bepaalt wat volgt:

“§ 1. Op de overheid die beslist over een vergunning, een plan of een programma die een mogelijk schadelijk effect veroorzaken, rusten overeenkomstig artikel 8, § 1, eerste lid van het decreet de volgende verplichtingen:

1° ze legt alle voorwaarden op in de vergunning of ze gelast die aanpassingen aan het plan of programma die ze in het licht van de kenmerken van het watersysteem en de aard en omvang van de vergunningsplichtige activiteit, respectievelijk het plan of programma gepast acht om het schadelijke effect te voorkomen of te beperken;

2° als dat niet mogelijk is, legt ze herstelmaatregelen op of, bij vermindering van de infiltratie van hemelwater of vermindering van ruimte voor het watersysteem, compensatiemaatregelen;

3° als het schadelijke effect niet kan worden voorkomen, noch beperkt, en ook herstel of compensatie onmogelijk zijn, weigert ze de vergunning of weigert ze goedkeuring te verlenen aan het plan of programma.

Op de overheid die beslist over een vergunning, een plan of een programma die afzonderlijk of in combinatie met een of meer bestaande vergunde activiteiten, plannen of programma's een mogelijk schadelijk effect op de kwantitatieve toestand van het grondwater veroorzaken, rusten overeenkomstig artikel 8, § 1, tweede lid van het decreet de volgende verplichtingen:

1° ze legt alle voorwaarden op in de vergunning of gelast aanpassingen aan het plan of programma die ze in het licht van de kenmerken van het watersysteem en de aard en omvang van de vergunningsplichtige activiteit, respectievelijk het plan of programma gepast acht om het schadelijke effect op de kwantitatieve toestand van het grondwater te voorkomen;

2° als dat niet mogelijk is, oordeelt zij of de vergunningsplichtige activiteit of het plan of programma noodzakelijk is om dwingende redenen van groot maatschappelijk belang;

3° als de vergunningsplichtige activiteit of het plan of programma niet noodzakelijk is om dwingende redenen van groot maatschappelijk belang, weigert ze de vergunning of weigert ze haar goedkeuring te verlenen aan het plan of programma;

4° als de vergunningsplichtige activiteit of het plan of het programma noodzakelijk is om dwingende redenen van groot maatschappelijk belang, legt ze voorwaarden op om het schadelijke effect op de kwantitatieve toestand van het grondwater te beperken, te herstellen of te compenseren.

§ 2. De op te leggen voorwaarden om het schadelijke effect van een vergunningsplichtige activiteit te voorkomen of te beperken, kunnen betrekking hebben op onder meer:

- 1° de gebruikte materialen, grond- en hulpstoffen of installaties;
- 2° de wijze van bouwen of exploiteren;
- 3° de omvang van de activiteit.

§ 3. De herstelmaatregelen en compensatiemaatregelen zijn in natura. Deze moeten door de initiatiefnemer worden doorgevoerd.

Bij een vergunningsplichtige activiteit worden de herstelmaatregelen zodanig opgelegd dat het herstel wordt doorgevoerd zodra dat mogelijk is. De compensatiemaatregelen worden zodanig opgelegd dat ze uiterlijk worden uitgevoerd op het ogenblik waarop de uitvoering van de vergunningsplichtige activiteit waardoor het schadelijke effect wordt veroorzaakt een aanvang neemt.

Bij plannen of programma's wordt tot het herstel of de compensatie beslist gelijktijdig met de definitieve vaststelling van het plan of programma. Het herstel wordt doorgevoerd na een activiteit ter uitvoering van het plan of programma zodra dat mogelijk is. De compensatiemaatregelen worden uiterlijk uitgevoerd op het ogenblik waarop een activiteit ter uitvoering van het plan of programma een aanvang neemt".

Artikel 4 van het voormelde besluit bepaalt:

"§1. Met behoud van de toepassing van de andere reglementaire bepalingen die ter zake van toepassing zijn, moet de motivering van de beslissing over een vergunningsaanvraag voor de toepassing van de watertoets een duidelijk aangegeven onderdeel bevatten, de waterparagraaf genoemd, waarbij, eventueel rekening houdend met het wateradvies, een uitspraak wordt gedaan over:

1° de verenigbaarheid van de vergunningsplichtige activiteit met het watersysteem;

2° in voorkomend geval, de voorwaarden en maatregelen om het schadelijke effect dat kan ontstaan als gevolg van de vergunningsplichtige activiteit, te voorkomen, te verminderen, te herstellen, of, in de gevallen van de vermindering van de infiltratie van het hemelwater of de vermindering van de ruimte voor het watersysteem, te compenseren;

3° een toetsing van de beoordeling van de vergunningsplichtige activiteit en de opgelegde voorwaarden en maatregelen aan de doelstellingen, bepaald in artikel 5 van het decreet.

§2. De beslissing over een plan of programma bevat een waterparagraaf die met betrekking tot de planingreep ten minste de in §1 vermelde gegevens omvat, met uitzondering van de gegevens over het wateradvies en de in artikel 3 vermelde beoordelingsschema's.

§3. De bepalingen van §1 en §2 zijn niet van toepassing als de vergunning of de goedkeuring van het plan of programma al wordt geweigerd op andere gronden”.

28. De toelichtingsnota, die integrerend onderdeel vormt van de besluitvorming die heeft geleid tot de vaststelling en de goedkeuring van het bestreden GRUP, bevat de volgende ter zake relevante elementen:

“2 3 Milieueffectenrapport

2.3.1 PlanMER ruimtelijke uitvoeringsplannen Vaartkom

Het planMERdecreet (27/04/07) bepaalt dat de opmaak van de RUP's Vaartkom onderhevig zijn aan de opmaak van een planMER. Het planMER heeft tot doel een overzicht te geven van de mogelijke milieueffecten van de bestemmingen en inrichtingsvoorwaarden. Bij het nemen van de uiteindelijke beslissing tot uitvoering van het plan vormt het milieueffectenrapport een informatief instrument, dat bij deze beslissing als motivatie kan dienen.

Het MER-rapport maakt onderdeel uit van dit RUP. Voor de resultaten van dit planMER wordt verwezen naar de niet-technische samenvatting (...).

2.3.2 Milderende maatregelen

Als antwoord op de mogelijke milieueffecten worden in het MER milderende maatregelen vooropgesteld. In het planMER worden de milderende maatregelen als volgt opgesplitst in 5 categorieën:

- maatregelen die rechtstreeks doorwerken in het RUP
- maatregelen op het niveau van inrichtingsstudies/voorstudies
- maatregelen op het niveau van de stedenbouwkundige vergunningsaanvragen
- maatregelen tijdens de werkzaamheden/aanlegfase
- maatregelen tijdens het beheer van het terrein/gebouw(en)

Onderstaande tabel geeft de doorwerking van de milderende maatregelen weer in het RUP. Enkel de maatregelen relevant voor het RUP worden in de tabel opgenomen. Dit zijn:

- de categorie ‘maatregelen die rechtstreeks doorwerken in het RUP’ en
- de relevante maatregelen voor het RUP uit de overige categorieën.

De tweede kolom van de tabel geeft weer of deze maatregel al dan niet weerhouden is met de nodige motivatie.

Milderende maatregel definitief planMer	Ontwerp RUP
BODEM	
In het RUP (algemene voorwaarden) opleggen dat de stedenbouwkundige vergunning vergezeld dient te zijn van een nota waarin de bemalingsinvloed nader wordt onderzocht. Uit deze nota moet blijken welke effecten verwacht worden naar aanleiding van het	Maatregel niet weerhouden In het voorontwerp RUP werd voor werken waarbij bemaling zal worden toegepast in de algemene bepalingen de verplichting tot opmaak van een bemalingsnota toegevoegd. Naar aanleiding van het advies van VMM en

verspreiden van verontreiniging of het risico van zettingen. Tevens worden maatregelen voorgesteld om risico's tot een minimum te beperken.	de bespreking op de plenaire vergadering werd deze verplichting geschrapt. Hij werd door de adviserende administraties en instellingen weinig zinvol geacht. Wel werd gewezen op het belang van een goede begeleiding en goede afspraken, ook met de beheerders van de waterlopen, naar aanleiding van de stedenbouwkundige aanvragen en afspraken over werforganisatie. De stad neemt deze aanbeveling mee naar het vergunningenbeleid.
WATER	
Opvang van hemelwater door het inrichten van groendaken.	Maatregel (gedeeltelijk) weerhouden Binnen de zone MFa kan één van de grootste nieuwe dakoppervlakken gerealiseerd worden. Voor deze zone en eveneens voor de zone G3c in De Vaarhoek wordt de verplichting tot realisatie van een groendak in het RUP opgenomen. Voor de overige gebouwen wordt de realisatie van een groendak mogelijk gemaakt maar niet verplicht. Dit omwille van de volgende redenen: <ul style="list-style-type: none"> - de te behouden gebouwen en monumenten komen hiervoor niet in aanmerking - binnen Vaartkom Noord bevinden zich onlangs vergunde gebouwen - door de stedenbouwkundige structuur van de hoge gebouwen en het voorzien van veel open ruimte wordt het dakoppervlak reeds drastisch beperkt.
Opnemen van een waterparagraaf in het RUP	Maatregel weerhouden Er werd een onderdeel watertoets opgenomen in de toelichting.
Opnemen in het RUP van randvoorwaarden voor berging/buffering/infiltratie (...)	Maatregel leidt niet tot aanpassingen De concrete wijze waarop de berging/buffering en infiltratie wordt georganiseerd, wordt uitgeklaard bij de verdere detaillering van de plannen voor de gebouwen en de open ruimten. Ze hoort niet in de voorschriften van het RUP; deze laten wel voldoende oplossingen toe (zie verder). In ieder geval is de provinciale verordening in

	de vergunningverlening van toepassing, en zal voor de nodige berging moeten worden gezorgd.
In de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP expliciet aangeven dat het voorzien van constructies en mogelijkheden voor infiltratie en buffering zijn toegelaten binnen de RUP-zones	Maatregel weerhouden Aan de algemene bepalingen van het RUP wordt de expliciete vermelding ‘technische installaties voor buffering en infiltratie van water in alle zones zijn toegelaten mits deze landschappelijk geïntegreerd zijn en een eventuele doorgangsfunctie niet verhinderen’ toegevoegd.
Zo veel mogelijk gebruik maken van (deels) doorlatende verharding	Maatregel niet weerhouden In de voorschriften wordt het gebruik van doorlatende verharding niet verplicht. Dergelijke verharding is immers niet altijd even goed befietsbaar. De stad wil een goed gebruik van de open ruimte door fietsers en lokaal verkeer niet in het gedrang brengen. Bij de vergunningsaanvragen is de provinciale verordening inzake verhardingen van toepassing. Deze verordening voorziet slechts een aantal gevallen waarin niet-doorlatende verharding mogelijk is. Tevens verplicht de verordening de nodige maatregelen voor de opvang en infiltratie van hemelwater.
Principes van integraal waterbeheer opnemen in de (inrichtings)plannen: in volgorde van afnemend belang: eerst kiezen voor hergebruik van hemelwater, dan infiltreren, dan vertraagde afvoer met buffering.	Maatregel niet weerhouden Bij de stedenbouwkundige vergunningen moeten de projecten voldoen aan de provinciale verordeningen inzake verharde oppervlakten en dakvlakken. Deze verordening omvat bovenstaande principes.

(...)

2.4 Watertoets

2.4.1 Watertoets in het milieueffectenrapport

In kader van de verplichting tot watertoets bij opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan, worden de conclusies uit het planMER m.b.t. het aspect water hier samengevat. Het MER onderzocht op plan-MER niveau de effecten op het watersysteem en reikt herstel- en compensatiemaatregelen aan indien het detailniveau dit toelaat. Deze paragraaf bestaat uit een synthese van de belangrijkste effecten die in het kader van het MER op het watersysteem naar voren komen.

2.4.2 Effecten op het watersysteem na realisatie

Het plan-mer bespreekt uitvoerig de effecten die tijdelijk kunnen optreden na realisatie van dit plan, ten aanzien van de huidige situatie.

a Water

De bebouwing en verharding toegelaten in het RUP verschilt zeer weinig met de bestaande situatie waardoor er binnen plangebieden Vaartkom Noord en Vaartkom Zuid bijna geen verschillen optreden in verhardingsgraad. Voor de plangebieden Vaartkom Oost en Vaartkom West zullen in de toekomstige situatie de oppervlakten onverharde bodems beduidend toenemen, waardoor een positief effect ontstaat op de oppervlaktewaterkwaliteit t.g.v. infiltratie en vertraagde afvoer van hemelwater.

Er zou naar aanleiding van de ondergrondse constructies (ondergrondse parkeerlagen), plaatselijk een wijziging van de grondwaterstroom kunnen voorkomen. Het MER-rapport geeft bijkomend aan dat wanneer constructies op niet tot slecht doorlatende lagen worden gebouwd, het effect op wijziging in grondwaterstroming deels wordt ingeperkt.

De effecten op structuurkwaliteit van de waterlopen in de plangebieden wordt sterk positief beoordeeld, rekening houdend met de momenteel zwakke structuurkenmerken en de herwaardering van de waterlopen in de toekomst.

Er worden licht positieve effecten verwacht op oppervlaktewaterkwaliteit t.g.v. de (vertraagde) afvoer van hemelwater, het creëren van kansen voor het verbeteren van het zelfreinigend vermogen van de waterlopen en het voorzien van een zandvang ten behoeve van de waterkwaliteit van de Vaart. Wel wordt als milderende maatregel voorgesteld om randvoorwaarden aan te geven opdat de optimale landschappelijke inpassing van de zandvang gerealiseerd kan worden.

b Ecologie

De lokale herinrichting van de Dijleoever zal een eerder beperkt effect op o.a. op de kwikstaart-populatie en de aanwezigheid van specifieke niche-planten hebben. De overkapping van één van de Dijle armen aan het vismigratieknelpunt in plangebied Vaartkom West zal van 180 m tot ongeveer 60 m worden teruggebracht. Wat reeds een verbetering is maar het knelpunt buiten het plangebied niet oplost waardoor de positieve effecten beperkt zijn.

c Landschap en erfgoed

De hydrografische structuren Dijle, Vunt, Voer en De Hond worden opgewaardeerd. Effecten van versnippering van het landschap ten gevolge de aanwezigheid van gebouwen worden niet onmiddellijk verwacht. Binnen plangebied Vaartkom Noord worden geen effecten op structuur- en relatiewijzigingen verwacht. Het effect op het landschap wordt als matig positief beoordeeld binnen de plangebieden Vaartkom Oost, Zuid en West.

2.4.3 Effecten op het watersysteem in aanlegfase

Het plan-mer bespreekt ook de effecten die tijdelijk kunnen optreden naar aanleiding van de realisatie van dit plan (werffase).

a Water

Het RUP voorziet in verschillende zones nieuwbouwmogelijkheden. Aangezien de grondwatertafel op bepaalde plaatsen naar verwachting hoger ligt dan de diepte van de bouwputten, zal tijdens de uitvoeringsfase van de

werken bemaling ingesteld worden. Het effect bij retourbemaling wordt vermits de matige omvang en de waarschijnlijk gekende situatie van de kwaliteit t.h.v. de bouwput, matig tot beperkt negatief beoordeeld. Wanneer het bemalingswater wordt geloosd op de waterloop kan dit een positieve zowel als negatieve impact hebben op de bestaande kwaliteit van de ontvangende waterloop. In ieder geval worden beperkte tot verwaarloosbare effecten verwacht op de structuurkwaliteit van de waterlopen. Het effect kan variëren tussen matig negatief en licht positief. In het MER-rapport wordt als milderende maatregel vooropgesteld om in de algemene voorwaarden van het RUP op te leggen dat de stedenbouwkundige vergunning vergezeld dient te zijn van een nota waarin de bemalingsinvloed nader wordt onderzocht.

b Bodem

Locatiespecifiek binnen de plangebieden bestaat tijdens grondwatertafelverlaging ten gevolge van bemaling, een risico op zetting aan bestaande constructies. De ganse site Vaartkom en de omgeving worden als kwetsbaar hiervoor aangeduid. Indien retourbemaling zou worden toegepast, zal er ter hoogte van bestaande gebouwen minder risico's op zettingen optreden.

c Ecologie

Alhoewel het niet volledig duidelijk is waar er zal worden bemaald, zullen de waardevolle zones die een grondwaterstandsaling ondervinden, een verruigend en vegetatieverarmend effect ondervinden. Het effect zal sowieso beperkt blijven en vermoedelijk zal het vooral de zone rond het Montfortanenklooster zijn die hier enigszins een effect kan ondervinden.

d Landschap en erfgoed

Ten behoeve van de opwaardering van de waterlopen in de plangebieden - zoals het deels openmaken van de overbouw Dijle en ingekokerde De Hond, het voorzien van natuurtechnisch ingerichte oevers, ... - is een tijdelijke impact op de watertop onvermijdelijk. Dit wordt beperkt tot verwaarloosbaar negatief beoordeeld, rekening houdend met de beperkte landschappelijk kwetsbaarheid van de waterlopen. Indirecte effecten binnen de plangebieden op het bouwkundig en archeologisch erfgoed (...) tijdens bemaling zijn niet uit te sluiten”.

Hieruit blijkt reeds dat, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, er door de beslissende overheden wel degelijk wordt ingegaan op “de verenigbaarheid van het GRUP Vaartkom Oost met het watersysteem”. Bovendien dient het voormelde, gelet op de uitdrukkelijke bepaling dat voor een plan dat is onderworpen aan een milieueffectrapportage de watertoets in dat rapport dient te geschieden, te worden samengelezen met hetgeen hieromtrent in het MER is gesteld. Zoals de verzoekende partij immers zelf in haar verdere uiteenzetting aangeeft, stelt “(d)e plan-MER (...) zelf maatregelen voor om deze effecten te vermijden” en worden die maatregelen besproken “op pag. 24 e.v. van

de toelichtingsnota”. De verzoekende partij toont niet aan dat de beslissende overheid in casu genoodzaakt was om, naast de in de toelichtingsnota weerhouden milderende maatregelen, nog andere maatregelen te nemen in functie van herstel of compensatie van een schadelijk effect. Evenmin maakt de omstandigheid dat niet alle in het MER voorgestelde maatregelen door de beslissende overheid werden weerhouden, een schending uit van de in het middel aangevoerde bepalingen. In de toelichtingsnota wordt per voorgestelde maatregel op gemotiveerde wijze aangegeven of de maatregel al dan niet, in voorkomend geval gedeeltelijk, wordt weerhouden. De verzoekende partij toont niet aan dat de beslissende overheid de beoordelingsbevoegdheid die artikel 2 van het voormelde uitvoeringsbesluit haar ter zake laat, niet naar behoren of op kennelijk onredelijke wijze zou hebben uitgeoefend. In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat de bestreden beslissingen geen formele motivering onder de vorm van een zogenaamde waterparagraaf bevatten, kan verwezen worden naar de memorie van toelichting bij het decreet integraal waterbeleid (Parl. St., VI. Parl., 2002-03, nr. 1730-1, p. 25) waaruit blijkt dat de door de verzoekende partij geschonden geachte motiveringsverplichting werd ingevoegd “om te benadrukken dat de beslissingen (...) moeten worden getoetst vanuit de doelstellingen en beginselen van integraal waterbeleid”. Nu onder meer uit de toelichtingsnota bij het bestreden GRUP blijkt dat wel degelijk een afdoende watertoets werd doorgevoerd, en de verwerende partijen zich, door de toelichtingsnota samen met het GRUP vast te stellen respectievelijk goed te keuren, formeel akkoord verklaard hebben met de uitgevoerde watertoets, dient alleszins te worden vastgesteld dat de verzoekende partij hoe dan ook geen nadeel kan ondervonden hebben van een eventueel formeel gebrek aan waterparagraaf, zodat zij geen belang heeft bij dit middelonderdeel.

Het vijfde middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 250 euro, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig juni 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens